R4928

THE GRACE OF HUMILITY
தாழ்மையின் கிருபை

"மனத்தாழ்மையினால் ஒருவரையொருவர் தங்களிலும் மேன்மையானவர்களாக எண்ணக்கடவீர்கள்." பிலிப்பியர் 2:3

இயற்கையான சுபாவத்திலேயே தாழ்மையாக உள்ளவர்கள் தங்களைக் காட்டிலும் மற்றவர்களை மேன்மையாக எண்ணுவதில் கஷ்டமிருக்காது. ஆனால் இயற்கையிலேயே வேறு மாதிரியான மனோபாவம் உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். இது அவர்களுக்கு தவறாக இல்லாதிருக்கலாம். ஏனெனில் அவர்கள் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக தற்பெருமை உடையவர்களாக பிறந்திருப்பார்கள். நாம் தாழ்மையான மனோபாவத்துடன் பிறந்திருந்தாலும் தற்பெருமையும் கௌரவமும் உள்ளே வராதபடி கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். சில சமயங்களில் சிலர் தாங்கள் அதிக அறிவுடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்று பெருமை பாராட்டிக்கொள்வார்கள். தனக்கு மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிக புத்திக்கூர்மை இல்லை என்று தெரிந்தும் கூட அவர்கள் பிரகாசிக்க விரும்புகிறார்கள். மற்றவர்கள் பிரகாசத்தை இருட்டடித்து, இருளில் தாங்கள் அதிகமாக பிரகாசிக்க விரும்புகிறார்கள்.

ஆகையால் தாழ்மையான மனோபாவத்தை வளர்ப்பதற்கும் அதை இழக்காமல் இருப்பதற்கும் அப்போஸ்தலரின் ஆலோசனையை பின்பற்றுவது நல்ல காரியமாக இருக்கும். "ஆகையால் ஏற்ற காலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்." "தன்னைத்தான் உயர்த்துகிறவனெவனும் தாழ்த்தப்படுவான். தன்னைத்தான் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்." (1 பேதுரு 5:6; லூக்கா 14:11) இந்த தாழ்த்துதலை தேவன் செய்வார். பழிவாங்கும் ஆவியினால் அல்ல. ஆனால் தன்னைதான் உயர்த்துகிறவர்கள் தாழ்த்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஆகும்.

எனினும் சிலர் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளினால் உண்மையிலேயே அவர்கள் அப்படிச் செய்யாதிருந்தும் பெருமையடித்துக்கொள்வதாக காணப்படலாம். ஆனால் சூழ்நிலைகளும் நிலைமைகளும் அப்படி காணப்படும்படி செய்கிறது. ஆகையால் அப்போஸ்தலருடைய கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்கு, வசனத்தில் அவர் கூறியுள்ளது போல தாழ்மையின் ஆவியை நாம் வளர்க்க வேண்டும். நமது நல்ல குணங்களை மற்றவர்களுடைய குணங்களுடன் ஒப்பிடாமல் இருக்க வேண்டும். நல்ல குணங்களை நாம் பெற்றிருந்தால் நமக்கு சந்தோஷம். அவைகளை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவோமாக.

மற்றவர்களுடன் நம்மை ஒப்பிடும் போது நமது சொந்த களங்கங்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். நல்ல குணங்களை, நல்ல பண்புகளை சிலரிடம் காண முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் நாம் நமது சொந்த பலவீனங்களையும் மற்றவர்களது நல்ல குணங்களையும் நாம் கவனித்தோமானால் மற்றவர்கள் நம்மை அதிகமதிகமாக பாராட்டுவதைக் காணலாம். இது நமக்கு பந்தயத்தில் ஓடுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

நமது சத்துருக்களிடம் கூட மெச்சக்கூடியவைகள் இருக்கின்றன என்பதற்காக ஒரு விளக்கத்தைப் பார்க்கலாம். ஒருத்தி தனது அத்தையிடம், "ஒவ்வொருவரிடமும் உள்ள நல்ல விஷயத்தை சொல்ல முடியுமா?" என்று கேட்டாள். "பிசாசைக் குறித்துக் கூட நல்லதை சொல்வீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்." "அது அப்படித்தான்" என்று அத்தை பதிலளித்தாள். அவள் என்ன சொல்கிறாள் என்று கேட்போம். "அத்தை, சாத்தானிடம் நல்ல காரியம் எதாவது இருக்கிறதா?" என்று மறுபடியும் கேட்டாள். அதற்கு அத்தையின் பதில்: "சாத்தானிடம் இருக்கும் விடாமுயற்சியை நாம் அனைவரும் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்."

சத்துருவிடம் ஒரு மெச்சக்கூடியதை, பாராட்டக்கூடியதை நம்மால் காணக்கூடுமென்றால் மற்றவர்கள் அனைவரிடமும் நிச்சயமாக மெச்சக்கூடியதை, பாராட்டக்கூடியதை காண முடியும்; அவர்களுக்கு நன்மதிப்பை கொடுக்க முடியும். இப்படியாக நமது எதிர்கால பணிக்கு மிகவும் உதவியாயிருக்கக்கூடிய ஆவியை நாம் வளர்க்க வேண்டும.

நமது பலவீனத்தை கவனித்து, நாம் கூறியிருப்பது போல நம்மை தாழ்மையான மனப்பான்மையுள்ளவர்களாக மாற்றி அந்த தாழ்மையான மனப்பான்மையில் நம்மை வைத்திருக்க வேண்டும். கர்த்தரிடமும் அவரது வேலையிலும் நாம் சரியான உறவில் இல்லையென்றால் இது நம்மை அதைரியப்படுத்தும். "தேவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவாக நடக்கிறது" என்பதை நாம் அறிவோம். (ரோமர் 8:28) அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தமது வசனத்தின் மூலம் "கீலேயாத் பிசினை" அவர்களை ஊக்குவிக்கவும், அபிஷேக எண்ணெய் மற்றும் அவர்களை தேற்றுதலுக்காகவும் அறிந்திருக்கிறார்.

நாம் மனப்பூர்வமாய் பாவம் செய்யாதவர்களாய் இருந்தால், அவமானகரமான காரியங்களை நல்ல சிந்தையில் எடுத்துக்கொண்டால் கர்த்தர் நம்மை தள்ளிவிட மாட்டார். இந்த பண்பே அவர் விரும்புகிறதாக இருக்கிறது. மற்றவர்களது பார்வையிலும் கர்த்தரின் பார்வையிலும் நம்மை அவமானப்படுத்தும் காரியங்கள் மூலம் நாம் சரியானபடி பயிற்றுவிக்கப்பட்டால், இவைகள் நமது நன்மைக்கேதுவாக இருக்கும். அப்படிப்பட்டவைகள் மூலம் அவர் நம்மை ஆசீர்வதித்து, உயர்த்தி, அன்பின் பாராட்டுதலை அளிப்பார். இதை செய்ய அவர் தீர்மானிக்கிறார். கர்த்தர் நமக்கு தேவையான உற்சாகத்தைக் கொடுப்பார் என்பதற்கான சான்றை பெற்றிருக்கிறோம். தங்களால் முடிந்த வரை அவருடைய வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிகிறவர்கள் மேற்கொள்ளப்படமாட்டார்கள் என்பதற்கான உறுதியான வேத வசனங்களை பெற்றிருக்கிறோம்.

ஒவ்வொருவரும் தங்களது சொந்த காரியங்கள், நன்மைகள் அல்லது திறமைகளை கவனித்து, மற்றவர்களை அசட்டை செய்தால் அது பொதுவான சுயநலத்தை வெளிப்படுத்தும்; அன்பு மற்றும் பெருந்தன்மையின் ஆவியாகிய கிறிஸ்துவின் ஆவியின் குறைவை வெளிப்படுத்தும். அன்பின் பரிசுத்த ஆவியை அதிமதிகமாக பெற்றிருக்கும் அளவுக்குத்தக்கதாக நாம் மற்றவர்களின் நலனில் அக்கறையுடையவர்களாக இருப்போம். இந்த சிந்தையை, பண்பை அல்லது ஆவியை நமது பிரியமுள்ள இரட்சகர் பெற்றிருந்தார். அதை ஆச்சரியமான விதத்தில் வெளிப்படுத்தினார். இறுதியாக நாம் "சிறுமந்தையாக" இருக்க வேண்டுமானால் அதை நாம் நகலெடுத்து நமது குணலட்சணங்களில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டும். இவர்கள் கிறிஸ்துவுடன் அவரது மகிமையில்

உடன் சுதந்தரராக இருப்பார்கள். இந்த நிலைமைக்கு அவருடன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கு அவர்கள் "தம்முடைய குமாரனுடைய சாயலாக" இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் முன்னரே தீர்மானித்திருக்கிறார். (ரோமர் 8:29)

நமது மகா முன்னுதாரணர்

இந்த தாழ்மையின் ஆவியை நமது கர்த்தராகிய இயேசு எப்படி அப்பியாசப்படுத்தினார் என்பதை நாம் ஓரளவுக்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். இயேசு அடைந்த அவமானத்தையும் அது எப்படி அவரது தற்கால உயர்த்தப்படுதலுக்கு வழி நடத்தியது என்பதையும் அப்போஸ்தலர் சுருக்கமாக தொகுத்து கூறுகிறார். நமது கர்த்தராகிய இயேசு நமது சுபாவத்தை எடுத்து, பாவத்தின் தண்டனையை சகித்ததற்கு முன்பு, அவர் ஆவியின் ஜீவியாக "தேவ சாயலில்" உயர்ந்த மகிமையில் இருந்தார் என்று அவர் நமக்கு குறிப்பிடுகிறார். தேவன் அவருக்கு வழங்கியதற்கு மேலாக, தம்மை தேவனுக்கு மேலாக சுயநலத்துடனும் இலட்சியத்துடனும் உயர்த்த விரும்பாமலும், சாத்தான் செய்தது போல போட்டி ராஜ்யத்தை ஏற்படுத்த நாடாமலும், தேவனுக்கு சமமாயிருப்பதை கொள்ளையிட விரும்பாமலும், சாத்தனைப் போல "நான் நட்சத்திரங்களுக்கு (பிரகாசமானவைகள். தூதசேனைகள்) மேலாக ஏறுவேன். உன்னதமானவருக்கு ஒப்பாவேன் (சமமாவேன்)" என்று சொல்லாமலும் இருந்தார். இதற்கு மாறாக, தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதியுமாயிருக்கிற நமது கர்த்தராகிய இயேசு பிதாவானவரின் திட்டத்திற்கு இசைவாக தன்னைத்தானே தாழ்த்தினார்; கீழான சுபாவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கான பணிகளில் ஈடுபட்டு, பெரும் அவமானத்தை மாத்திரமல்ல, வலிகளையும் பாடுகளையும் சகித்தார்.

"ஒரே பேறான குமாரன்" எப்படி இந்த ஏற்பாடுகளுக்கு இணங்கியதின் மூலம் தமது சித்தத்தையும் தாழ்மையும் நிரூபித்தார் என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். அவர் மனிதனான பிறகும் அதே தாழ்மையின் ஆவியில் தொடர்ந்து இருந்து, மனிதனை மீட்கும் விலைக்கிரயமாக மரிப்பதின் மூலம் தெய்வீக திட்டத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்தையும் நிறைவேற்ற தயாராயிருந்தார். அது மாத்திரமல்ல, அந்த மரணம் எல்லா வகையிலும் அவமானகரமானதாக இருந்தது மாத்திரமல்ல, மீட்கும் பொருளின் தேவைக்கும் மேலாக தேவைப்படும் போது, அவர் பின்வாங்காமல், "என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்று கூறி அவமானகரமான "சிலுவை மரணத்திற்கும்" தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார்!

இங்கே தேவனிடத்தில் தாழ்மை, சாந்தம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் விளக்கத்தை பெற்றிருக்கிறோம். இதற்கு முன் இது வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. இந்த முறையைதான் நாம் கடைபிடிக்க நாட வேண்டியது என்று அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். "கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களிலும் இருக்கக்கடவது." (பிலிப்பியர் 2:5-10)

இந்த தாழ்மை நமது ஆண்டவரை பரிபூரண கீழ்ப்படிதலை சமர்ப்பிக்க சாத்தியப்படுத்தியது. இதனிமித்தமாக பரம பிதாவானவர் அவரை உயர்வாக கனப்படுத்தி மரித்தோரிலிருந்து தெய்வீக சுபாவத்திற்கு, தூதர்கள், துரைத்தனங்கள் மற்றும் வல்லமைகள், பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்திற்கும் மேலாக உயர்த்தினார். இதற்காகவே "ஆதலால்" என்ற வார்த்தையை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது தற்போது விளக்கப்பட்ட இந்த தாழ்மையினிமித்தம் தேவன் அவரை உயர்த்தினார்.

நம்முடைய கர்த்தருடைய அழகான பரிபூரண தாழ்மை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் மட்டும் அவர் பரம பிதாவுக்கு உறுதியான விசுவாசம் உடையவராயிருந்தார் என்பதை விளங்கப்பண்ணாமல், அவரில் தேவனுடைய ஆவியும் அன்பும் செழிப்பாக குடிகொண்டிருந்தது என்பதையும் விளங்கப்பண்ணியது. ஏனெனில் அவர் பிதாவானவரின் அன்பை அவர் இரட்சிக்கிற இனத்தாருக்கு பகிர்ந்தளித்தார். இதனிமித்தமாக தகப்பனாகிய ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையின் விதிமுறையின்படி பூமியின் சகல வம்சங்களையும் ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய தெய்வீக முகவராக இருக்க தகுதியுள்ளவராக இருக்கிறார்.

இப்படியாக அவர் இரட்சிக்கப்பட்ட இனத்தாரை ஆசீர்வதிக்கக்கூடிய "ஆபிரகாமின் வித்தாக" ஆகியிருக்கிறார். ஆகையால் "அவருக்கு முன்பாக முழங்கால்கள் யாவும் முடங்கும். நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்." இரட்சிக்கப்பட்ட உலகத்தின் மேல் தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களை பொழிவதற்கான "ஏற்ற காலம்" வரும்பொழுது தேவனுடைய இணக்கத்திற்கு வந்து நித்திய ஜீவனுக்கு பாத்திரவான்களாக அவர்கள் அனைவரும் சத்திய அறிவிற்குள் வருவார்கள்.

மற்றவர்கள் மேல் உள்ள அக்கறையில் தேவனிடத்தில் சரியான தாழ்மை, தன்னைத்தான் வெறுத்தல் மற்றும் கீழ்ப்படிதலில் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு மாபெரும் உதாரணமாக இருக்கிறார் என்று அப்போஸ்தலர் அவரை உயர்த்திப் பிடிக்கிறார். அது மாத்திரமல்ல, அவருடைய கீழ்ப்படிதலின் பரிசாக அல்லது பலனாக பிதாவானவரால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்துதலைக் குறிப்பிடுகிறார். நாமும் உற்சாகப்படுத்தப்பட்டு, நமது இரட்சகரின் அடிச்சுவட்டை விசுவாசத்துடன் பின்பற்றி, தற்கால நன்மைகளை கர்த்தருக்காகவும் அவரினிமித்தமும் பலியிட்டால், பிறகு ஏற்ற காலத்தில் அவரோடு கூட மகிமைப்படுத்தப்பட்டு, அவரது சபையாக, உடன் சுதந்தரராக, அபிஷேகம் பெற்ற சரீரத்தின் அங்கங்களாக அவரது நாமத்தில், சிங்காசனத்தின் பணியில் பங்குபெறுவோம்.

பிரியமானவர்களே, பிலிப்பி சபைக்கு அப்போஸ்தலரின் அறிவுரையை நமக்கு உபயோகிப்போமாக. (பிலிப்பியர் 2:12-16) நாம் நுழைந்த வழியில் தொடர்ந்து, அதிகமதிகமாக பந்தய மைதானத்தில் முன்னேறுவோமாக. கிறிஸ்துவின் பண்பாகிய தாழ்மை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் என்கிற குணலட்சணத்தின் மூலமாக நாம் பயத்துடனும் நடுக்கத்துடனும் செயல்படுவோமாக. இப்படியாக தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற கனம், மகிமை, சாகாமை என்கிற மகா இரட்சிப்பில் நமது சொந்த பங்குக்காக செயல்படுவோமாக.

நமது இரட்சிப்பை செயல்படுத்துதல்

நமது சொந்த நீதியினால் செயல்படுத்த முடியாது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் நாம் நீதிமானாக்கப்பட்டு, பரம அழைப்புக்கு அழைக்கப்பட்டு, நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்த முடியும். கர்த்தர் நமக்கு வைத்திருக்கிற மாதிரியை பின்பற்றி அவருடைய வழிமுறைகளுக்கு கவனம் செலுத்தி, அவரில் நாம் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற மகா பெரிய இரட்சிப்புக்கு நமது பங்கை செயல்படுத்த முடியும். நாம் மாம்சத்தில் பூரணம் அடையாமல், சித்தத்தில், நோக்கத்தில், இருதயத்தில் பூரணம் அடைவோம். நமது திராணிக்குத்தக்கதாக நமது சரீரத்தை பாதுகாத்து கொள்ளுவோமானால், அதன் பலவீனங்களும், அபூரணங்களும் பரிசுத்தராகிய நமது கர்த்தரின் புண்ணியத்தினால் மூடப்பட்டதாக கருதப்படும்.

பலவீனம் மற்றும் பாவத்திற்கு எதிரான போராட்டம் நம்முடையது மட்டுமல்ல, தேவன் நமக்காக இருக்கிறார், நம்மை

அழைத்துமிருக்கிறார் மற்றும் நமக்கு உதவி பண்ணுகிறார். அவர் முன்னரே அவரது வாக்குத்தத்தத்தின் வார்த்தையின் மூலம் நம்மில் கிரியை நடப்பிக்கிறார். அவரது சித்தத்தை அவருடைய நன்விருப்பத்துடன் சித்தங்கொண்டு செய்ய அவர் நம்மை வழிநடத்தியிருக்கிறார். அவரது ஆலோசனைக்கு நாம் தொடர்ந்து செவி கொடுப்போமானால், அவரது சத்திய வார்த்தையினால் நம்மை வழிநடத்தி, நமக்கு உதவுவதிலும் நம்மில் கிரியை நடப்பித்தலிலும் தொடர்வார். "உமது சத்தியத்தினாலே அவர்களை பரிசுத்தமாக்கும்; உம்முடைய வசனமே சத்தியம்." சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு, "இரட்சிப்பு உண்டாவதற்கு அது தேவ பெலனாயிருக்கிறது," "திவ்விய சுபாவத்திற்கு பங்குள்ளவர்களாகும் பொருட்டு மகா மேன்மையும் அருமையுமான வாக்குத்தத்தத்தங்களும் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது." (2 பேதுரு 1:4) இதைக் காட்டிலும் உண்மையான தெய்வ பக்தியை தூண்டுவது வேறு எதுவும் இல்லை.

சுவிசேஷத்தில் நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டுள்ள மாபெரும் பரிசுக்காக பந்தயத்தில் ஓடும் போது, நமது கர்த்தராகிய இயேசுவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றும் போது, அதன் கஷ்டங்கள் மற்றும் குறுகிய தன்மையைக் குறித்து நாம் முணுமுணுக்கக்கூடாது; அது குறித்து நாம் சர்ச்சை பண்ணக்கூடாது. கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் நமது முன்னேற்றத்துக்கு தேவையான அனுபவங்கள் என்ன என்பதை கர்த்தர் அறிவார் என்பதை உணர்ந்து, தேவன் நமக்காக வைத்த வழியை தவிர்த்து வேறு வழியை நாடக்கூடாது. கீழ்ப்படிதல் சாத்தியமானால், கர்த்தரிலும் அவர் நமக்கு நியமித்திருக்கிற பாடுகளைப் பற்றி நமது வாய் புகார்கள் மற்றும் அதிருப்தியினால் நிறைந்திருந்தால், அவரது ஏற்பாட்டில் குறைந்த பட்ச அனுதாபத்தின் பேரிலாவது இருக்கிறோம் என்பதைக் குறிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கீழ்ப்படிதல் சாத்தியமானால் (ஆனால் அது சாத்தியமில்லை) அது தெய்வீக அங்கீகாரத்தை பெறவோ அல்லது "பரிசை" பெறவோ முடியாது, "உலகத்திலே சுடர்களைப் போல பிரகாசிக்கிற நீங்கள் கோணலும் மாறுபாடுமான சந்ததியின் நடுவிலே குற்றமற்றவர்களும் கபடற்றவர்களும், தேவனுடைய மாசற்ற பிள்ளைகளாயிருக்கும்படிக்கு, எல்லாவற்றையும் முறுமுறுப்பில்லாமலும் தர்க்கிப்பில்லாமலும் செய்யுங்கள்." (பிலிப்பியர் 2:14-16)